

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań 01.06.2022 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pani **mgr AGATY PRZYŻYCKIEJ**

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki

wszczętym przez Radę Naukową dr. Stopni

Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Podstawowe dane o dotychczasowych osiągnięciach doktorantki:

Wystawy indywidualne:

- 2021 *Nocny Portier Niemiejsce* Wydział Sztuk Pięknych w Toruniu
- 2021 *Mass Ornament* Mio Piano Toruń
- 2021 *Soft Seduction* Stolarska/Krupowicz Gallery Warszawa
- 2021 *Wystawa Online* Toruńska Agenda Kulturalna Toruń
- 2020 *KEBABY* Galeria/Pracownia Elbląg
- 2018 *Rosen uber alles* PERS Toruń
- 2017 *Nierozłączność Wystawa w przestrzeni wirtualnej* Galeria Sztuki Wozownia
Toruń
- DE:LIRYKA* NRD Toruń
- Fragmentaryczność* Kolonia Artystów Gdańsk
- 2016 *Wrażliwość widzenia* Obrona Pracy Dyplomowej Akademia Sztuk Pięknych
Gdańsk
- ### **Wystawy zbiorowe z ostatnich 3 lat:**
- 2022 *Ona widzi to czego On nie dostrzega* Open Gallery Monika Krupowicz
Szczecin
- 2021 *Solution* Instytut Cybernetyki Sztuki Gdańsk
- 2020 *Ogólnopolski Konkurs Malarski Światłoczulość* Galeria ZPAP Toruń
- III Ogólnopolski Konkurs Malarski im. Leona Wyczółkowskiego* Galeria BWA
Bydgoszcz
- Art Rescue* Stolarska/Krupowicz Gallery Warszawa

2019 *Nowe Spojrzenie* Galeria Polskiej Sztuki Współczesnej Muzeum Narodowe
w Gdańsku Oddział Sztuki Nowoczesnej

14 *Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki* BWA Ostrowiec Świętokrzyski

Kunst Gezeiten 3 Welten Hinterm Horizont Gess Kunstmanagment Niemcy

Atrapa Wolne Pokoje WL4 Mleczny Piotr Gdańsk

11 *Triennale Małych Form Malarskich* Galeria Sztuki Wozownia Toruń

Lęki Pracownia Duży Pokój Warszawa

Pałac Sztuki. Młode Malarstwo Polskie. Muzeum Narodowe w Gdańsku/

Oddział Sztuki Nowoczesnej

i jeszcze 20 innych wystaw począwszy od roku 2013.

Wyróżnienia/finalistka konkursów:

2016 *Ogólnopolski Konkurs Malarski AleSztuka2!* Gdańsk

VI Przegląd Młodej Sztuki „Świeża Krew” Wrocław

II Ogólnopolski Konkurs Malarski im. Leona Wyczółkowskiego Bydgoszcz

Ogólnopolski Konkurs Malarski im. Wojciecha Fangora Gdańsk

Ogólnopolski Konkurs Malarski AleSztuka! Kraków

Stypendium:

Całoroczne Stypendium Prezydenta Miasta Torunia w dziedzinie kultury

Udział w konferencjach/warsztatach:

2018 *GrafConf* Toruń

2017 *Digital Cultures* – Masterclass: jak wygląda praca nad projektem

interaktywnym? Warszawa

Miesiąc fotografii – 12 Przegląd portfolio Kraków

Plener:

2018 Pobyt w domu Tadeusza Kantora i Marii Stangret w Hucisku

Obraz w kolekcji prywatnej:

2017 Muzeum Narodowe w Gdańsku

Publikacje/ZINY:

2020 *Queer Erotica zine* Girls to the Front Warszawa

2019 *Queer after Gay* Daniel Weiss, Sara Jaworska Poznań

Wolne Pokoje Wydawnictwo Eksperymentalne Gdańsk

Pani Agata Przyżycka zajmuje się malarstwem oraz fotografią a także zgłębia obszary semiologii. Artystka jest również aktywna wystawienniczo. W latach 2016 – 2021 miała Ona osiem – jak podałem powyżej – wystaw indywidualnych, najczęściej w różnych galeriach w Warszawie oraz brała udział w czterdziestu wystawach zbiorowych – w Polsce i w Niemczech.

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego spisu działalności Pani mgr Agaty Przyżyckiej, posiada Ona już naprawdę spore osiągnięcia w obszarze szeroko rozumianej aktywności artystycznej – plastycznej i – nade wszystko – fotograficzno - malarskiej. Natomiast tematem Jej doktoratu jest praca pt: „Semiologiczna tożsamość kodu w obrazie malarskim i fotograficznym”. Jest to praca napisana z ekspresją artystki dojrzałej i świadomej swojej drogi oraz tego już bardzo dużego w sumie dorobku wystawienniczego. Artystki potrafiącej wchodzić w polemikę ze światem z obszaru

filozofii i teorii sztuki. A to co jest istotą tego doktoratu, to analiza, wręcz zaduma nad możliwym hybrydowym, twórczym językiem w objawianiu współczesnego człowieka i jego kondycji. I dlatego tak istotny podmiot jakim jest człowiek i szczególnie kobieta w Jej ekspresyjnym ujęciu malarskim – znaku przybiera różne kształty form nieregularnych i obłych. Bo cytując samą autorkę: „Źródło ich tematu wychodzi z ciała ludzkiego. Żywej, elastycznej tkanki, która podobnie jak opisywane media plastyczne reagują na zmiany zachodzące w społecznym i kulturowym zapotrzebowaniu na obraz”. A ponieważ od dawna autorkę interesuje - obraz jako wypowiedź – obecny powód zgłębiania powyższego tematu – Jej pola badawczego nabiera cech wyjątkowego przeżycia świata – ale na swoich – autorki warunkach. Szczególnie, że w obecnym swoim świecie autorka „kawałkuje doświadczenia rzeczywistości”, aby osiągnąć przekaz wizualny w połączeniu z wieloznacznym – finalnym obrazem malarskim – kodem.

Doświadczenie Jej drogi owocuje teraz refleksją i przyrównaniem procesu twórczego do swoistego zjawiska „zwrotu ikonicznego”. Do egzystencji i doświadczenia płynącego z aktywnego i reaktywnego sposobu istnienia sztuki. Ze stanów jakby pełni i pustki do poznania i przeżycia totalności w obrazie, szczególnie wtedy, gdy chcemy stworzyć świadomy – bardziej czy mniej własny – ów kod plastyczny. Tak jak właśnie w tym analizowanym teraz dorobku. Bytu twórczego generującego w sobie doznania zawierające całą skalę kształtów – od konkretnych partii – fragmentów ciała ludzkiego, całych mas ciał efemerycznych, składających się na jedyny w swoim rodzaju przekaz zawarty w tytułowych słowach doktoratu –

tworzenia – kodu w obrazie malarskim i obrazie cyfrowym. Kodu wizualnego złożonego z fragmentów ciała – obrazów odwołujących się do tego, co najbardziej intymne, do swoistego piękna procesu poznania a właściwie – rozpoznania w tym całym tyglu spraw pędzącego życia – tego całego mnóstwa kształtów – bardziej czy mniej znanych, jakby w nadziei na zatrzymanie widza. Do stanu oczyszczenia, poruszenia tego wszystkiego, co w człowieku jest najlepsze – najpiękniejsze. Jego cielesnych - najwznioślejszych cech. Zmultiplikowanych czy powielonych poprzez te wszystkie powyższe egzystencjalne zawirowania umysłu. Przywoływane dla rozkoszy – albo odwrotnie – dla emocji. Wypieranych w obawie przed rygorem, uciskiem czy niezrozumieniem brutalnego coraz bardziej świata egzystencji – codzienności. Czy jest to niezgoda autorki czy protest zewnętrzny – malarki na zło, fałsz, lekceważenie, na spektakl systemów społecznych tworzących pozorne dobro dla człowieka? Odpowiem tak, bowiem jest to percepcja sztuki – w tym aspekcie zapisu doktorantki - dużych obrazów wykonanych w technice olejnej, kolaży i fotografii cyfrowych. Obrazów o regularnych – puszystych i obłych oraz często dynamicznych kształtach, zdekonstruowanych, zmultiplikowanych oraz przetworzonych w kierunku abstrakcji. Ten cały przekaz autorki daje informacje o wartości życia. Uświadamia, że istnieje wciąż ekspresja i energia wiecznej rozkoszy w stanie akceptacji i miłości odwołującej się do – archetypu prawdy. Do chęci budowania ikonosfery świata – kulturowego dziedzictwa ludzkości zawartego w ciałach - a taka jest twórczość Agaty Przyżyckiej. Do tworzenia której to użyła Ona złożonej struktury – arsenału znaków – wariacji barw i monochromatycznych

walorów oraz kształtów składających się na sensualność i miękkie uwodzenie - wizerunek w umyśle widza – żywego człowieka. Człowieka – fragmentu, którego w tym zapisie twórczyni czyni jakby nieśmiertelnym. I tu przypomina mi się przypowieść – myśl pt. „Medytacja” z książki Anthony de Mello pt. „Minuta mądrości”:

Uczeń zapadł w sen. Śniło mu się, że znalazł się w raju. Jakież było jego zdziwienie, kiedy ujrzał tam mistrza wraz z pozostałymi uczniami. Wszyscy pogrążeni byli w medytacji.

- Czy to właśnie jest rajska nagroda? – wykrzyknął – przecież to samo robiliśmy na ziemi.

Usłyszał głos:

- Głupcze! Myślisz, że ci medytujący, których widzisz są w raju? Wprost przeciwnie: raj jest w tych, którzy medytują.

I właśnie – jak sądzę w takim strumieniu estetyki autorskiej tajemnicy – medytacji, magii swoistego piękna płynącego z mas – fragmentów ciał, percepcji malarskich kadrów oraz zdarzeń – tego co zostanie w przeżyciu widza – to jak sądzę - mieszczą się odciski pamięci. Naszej i autorki. W tym magicznym – wręcz rajskim – momencie przemiany – tej realnej – znowu tytułowej życiowej chwili – z komunikatu znaczeń – Jej i naszego wyobrażenia – jakby „portretu”. Tej semiologicznej zmiany, takiej medytującej, której doktorantka potrafi dokonać w sposób wartościowy – badając zmiany właśnie tej powyższej przemiany społeczno-kulturowej. A aspekty poznawcze w tym całym tyglu warstw – bardziej czy mniej dekoracyjnych –

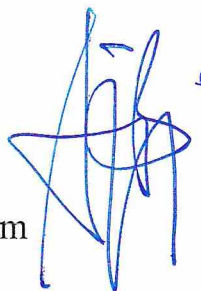
odniesień – do tego obecnego – prezentowanego malarsko-fotograficznego pola interpretacyjnego, stają się wartościami, które czuję, i które są mi bardzo bliskie

Konkluzja

Uważam, że plastyczny świat doktorantki, zarówno w pracy plastycznej jak i teoretycznej składa się na bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę myślenia i siły Jej wyborów. Cały dorobek Pani mgr Agaty Przyżyckiej jest już naprawdę spory i dobrze rokuje na przyszłość. Do tego dodać należy udane poszukiwania z obszaru „obrazowania” oraz osiągnięcie przekazu, które uwspółcześniają Jej tradycyjną technikę w relacji zagadnienia unikatowości dzieła. Jej myślenie i dążenie do celu – ciągle to powtarzam - zapisu znaku w tych całych – masach nawarstwianych i nieregularnych, soczystych ciał w każdym kadrze obrazu – objawia się pasją poznania, przez którą dociera Ona do rejonów swojej i naszej intymno – erotycznej podświadomości.

Dlatego, z całym przekonaniem stwierdzam że Pani mgr Agata Przyżycka zasługuje na przyznanie Jej stopnia doktora.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz